

at smaa Leiligheder ligesaa vel maatte være skattefrie som de mindre Indtægter, og deri kunde jeg være ganske enig med ham, forsaavidt det var rimeligt, at en saadan Afgiftslettelse virkelig vilde komme de mindre Formuende tilgode; men jeg frygter for, at det ikke vil blive Tilfældet, og at neppe de mindre Formuende ville faae den Fordel, som vil fremkomme derved, at Leilighedsafgiften bliver mindre. Jeg har tænkt mig, om det ikke kunde lade sig gjøre at udvide denne Frihed for Bygningsafgiften endnu langt høiere; jeg vil ikke sige noget bestemt Stadsmaal, men f. Ex. 80 Kvadratalen eller mere, og saa mener jeg, at det halve Rum deraf maatte være fritaget for Bygningsafgiften. Jeg synes, at det vilde være den rimeligste Maade; og det vilde netop ogsaa give Anledning til, at det, der for Fremtiden byggedes, vilde blive bygget endnu langt ud over det frie Grændsemaal, her er sat, fordi jo større Leilighederne bleve indrettede, jo større Areal vil blive frit for Bygningsafgiften, men der maatte naturligvis sættes en Grænse, saa at de meget storartede Bygninger ikke skulde have Del i Bygningsafgiftsfriheden. Herved vilde bevirkes, at Statskassen ikke led noget Tab — jeg veed ikke, om det lod sig gjøre, at en Forandring i Loven blev foretaget med Hensyn til de Bygninger, der allerede ere opførte —, da der efter min Formening nu er en Ubillighed i den bestaaende Lovgivning tilstede derved, at Leiligheder indtil 64 Kvadratalen ere ganske frie. Jeg mener, at det kunde forandres derhen, at enhver Leilighed, som ikke indeholdt et større Staderum end f. Ex. 96 Kvadratalen, af den skulde Halvdelen være fri for Bygningsafgiften. Jeg vil tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa, da dette, som sagt, ikke vil bevirke noget Tab for Statskassen, og det vil efter min Anskuelse være den bedste Spore for Bedkommende, thi dels vilde de kunne forandre de bestaaende Leiligheder, og dels vilde de kunne indrette nye, uden derved at tabe meget af den Byg-

ningsafgiftsfrihed, de nu have indtil 64 Kvadratalen. — Der er et andet Spørgsmaal, jeg vil tillade mig ved denne Leilighed at fremdrage, da det ikke er fremkommet tidligere. Det er i Anledning af, hvorledes Kontrollen føres med denne Bygningsafgift. Jeg har nemlig haft Leilighed til at erfare, at det er vanskeligt at faae at vide, hvem der er pligtig og hvem der er fri, og at der sker Misligheder i saa Henseende. Jeg veed ikke, om det bedre kan overjes her i Kjøbenhavn; men jeg skulde næsten være tilbøielig til at tro, at det Modsatte kunde være Tilfældet? Det er naturligt og billigt, at hvor der er ledige Værelser paa Grund af Mangel paa Leiere, er Bygningsafgiften frigiten; dette er saaledes ialtfald Tilfældet i Provindjerne, og jeg formoder, at det forholder sig ligesaa her i Kjøbenhavn. Det er en Selvpølge, at de, der have ledige Værelser til at leie ud, maa anmeldte det; dette bliver saa noteret, og saa er der vel her ligesom i Provindserne Rodemestere, der skulde undersøge, hvorvidt det forholder sig rigtigt. Jeg har haft Leilighed til at erfare, at det er usikkert at stole paa saadanne Angivelser. Det blev mig nemlig i en yngre Alder paalagt i en Del af den By, hvor jeg er fra, — Byen er delt i 4 Dele — at undersøge, om de Leiligheder, der vare anmeldte, stode ledige paa Grund af Mangel paa Leiere, eller ikke. Jeg fattede strax Mistanke til, at dette forholdt sig saaledes, da de Anmeldte netop vare Folk, der allermindst havde Grund til at forlange Lettelse i Bygningsafgiften, og ligesom jeg i enhver Retning, hvor det har været mig paalagt, har virket for Kommunen, saaledes som jeg ansaa det for at være min Pligt, saa henvendte jeg mig derfor til en af de Bedkommende med Spørgsmaal, om han havde Værelser tilleie. Jeg fik det Svar — og havde nok en Formodning derym iforveien —, at han ikke havde Værelser til at leie ud, og at han undrede sig over, hvorledes jeg var kommen paa den Tanke; men jeg sagde, da jeg havde hørt